

Til lovforslag nr. L 218. Betænkning afgivet af Erhvervsudvalget den 6. maj 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser og realkreditloven

(Afskaffelse af ministerudpegede bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter og realkreditinstitutioner)

[af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til industriministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Nogle af udvalgets spørgsmål til industriministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen. Endvidere er et af Kim Behnke (FP) i henhold til § 20 i forretningsordene for Folketinget stillet spørgsmål til industriministeren (S 396) og dennes svar herpå optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal*, (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et flertal inden for flertallet (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) oplyser samtidig, at flertallet til efteråret vil fremsætte lovforslag, hvorefter der tillige skal indsættes ministerudpegede medlemmer i forsikringssekskabers og pensionskassers bestyrelser. Disse finansielle virksomheder arbejder ligesom banker, sparekasser og realkreditinstitutter med betroede midler, hvorfor der også her er brug for bestyrelsesmedlemmer, som kan anlægge uafhængige vurderinger og varetage

indskyder- og forbrugerinteresser, ikke mindst i en tid, hvor et stigende antal udenlandske finansielle virksomheder får mulighed for at etablere sig her i landet.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Fremskridtspartiet vil udtrykke tilfredshed med, at alle andre partier har vist interesse for de problemer, der behandles i lovforslaget.

Fremskridtspartiets opfattelse af princippet vedrørende offentligt udpegede bestyrelsesmedlemmer i private virksomheder og foreninger er, at det ikke hører hjemme i et frit samfund. I dette princip er der for meget af tendenserne fra det overvågningssamfund, som den britiske forfatter George Orwell beskrev i sin roman »1984«.

Moralsk og etisk set er problemer i forbindelse med private sparekasser, banker og realkreditinstitutter ikke offentlighedens anliggende, men de private investors, der frivilligt har engageret sig i de pågældende foretagender. Har investorerne ikke tillid til de dispositioner, der træffes i de pågældende institutioner, har de mulighed for at afvikle deres engagement heri. Det er den måde, hvorpå et privat og frit marked fungerer. De ministerudpegede repræsentanter udgør en trussel mod den private ejendomsret.